

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **T. K.**, zast. Mgr. Bohumilem Petřů, advokátem, se sídlem Ostrovského 3, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábr. L. Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2010, č. j. 925/2009-160-SPR/2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2013, č. j. 4 A 20/2010 - 34, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše citovanému rozhodnutí žalovaného. Tím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy ze dne 2. 11. 2009, č. j. MHMP 885445/2009/Kas, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Správní orgán prvního stupně uznal stěžovatele vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, spáchaného porušením § 19 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na silničních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Uvedeného přestupku se měl stěžovatel dopustit dne 15. 12. 2008 kolem 14:10 hod při řízení autobusu tov. zn. Karosa, reg. zn. X v Praze 6 na Evropské ulici, směrem od ulice Drnovské k Vítěznému náměstí, když v prostoru křižovatky s ulicí Gymnasijní v důsledku nedostatečné bezpečnostní vzdálenosti narazil do osobního automobilu tov. zn. Peugeot 106, reg. zn. X, jehož řidič J. M. zastavoval z důvodu dání přednosti v jízdě vozidlu s právem přednostní jízdy. Při nehodě došlo ke zranění cestujícího přepravovaného v autobuse. Za to byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zároveň sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců.

V kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby zdejší soud přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel je zaměstnancem Dopravního podniku hl. m. Prahy a pro výkon své profese řidiče autobusu MHD nezbytně potřebuje oprávnění k řízení motorových vozidel. V případě, že by nebyl přiznán odkladný účinek, stěžovatel ztratí zaměstnání, a tím i zdroj svých příjmů.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. se přizná odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského (městského) soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu.

Z výše uvedených tvrzení stěžovatele osvědčených předloženými doklady i z obsahu spisu soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Ztráta zaměstnání a nemožnost dosavadní profesi vykonávat ani u jiného zaměstnavatele ani jako osoba samostatně výdělečně činná by stěžovatele bezpochyby poškodilo značně. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Odebrání řidičského oprávnění stěžovateli by mohlo představovat pro něj nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se výkon a jiné právní následky žalobou napadeného rozhodnutí odložily.

Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Přiznání odkladného účinku však „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána, navíc ze spisu neplyne, že by stěžovatel porušoval dopravní předpisy soustavně. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem. Proti přiznání odkladného účinku přitom výslovně nebrojí ani žalovaný, který je k ochraně veřejného zájmu povolán.

Dlužno závěrem podotknout, že po podání žaloby stěžovatel využil institutu odložení výkonu rozhodnutí dle § 83 zákona o přestupcích; jakkoliv jde o jiný institut než odkladný účinek žaloby/kasační stížnosti, má obdobné právní účinky. Sám zákonodárce tedy umožňuje odložit výkon rozhodnutí o přestupku, na což je navíc v režimu zákona o přestupcích právní nárok, je-li proti rozhodnutí o přestupku podána žaloba. V případě dopravních přestupků řidičů z povolání rovněž zdejší soud zpravidla odkladný účinek kasační stížnosti přiznává (viz usnesení ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013 - 19).

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2013

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu